

Jean-Henry Dunant –

'Rode Kruis en Rode Halve Maan en Rode Diamant Beweging' – Geneva Red Cross Conventions

Vervolg van deel 1

Mededelingenblad 2006-01

1929: Convention relative to the Treatment of Prisoners of War

Op 18 juni 1870 richt het Internationaal Comité van het Rode Kruis (ICCR) het 'International Agency for Aid to Wounded Military Personnel' in (tbv de Frans-Duitse Oorlog), in Bazel ('l'Agence de Bâle'). Het agentschap onderhandelt over de repatriëring van zwaar gewonde soldaten.

Jemen 1964, Yv LP 34

Dat bureau neemt vervolgens nog op 12 november 1870 het initiatief tot de oprichting van een 'International Relief Committee for Prisoners of War'. Het

adopteert in de periode 1870-1871 het Groene Kruis als beeldmerk.

Behalve dat in 1901 Henry Dunant de Nobelprijs voor de Vrede toegekend kreeg, kreeg de Organisatie zelf de Prijs drie keer uitgereikt: in 1917, in 1944 en in 1963

In 1914 krijgt dat uitgebreidere vorm. Het 'l'Agence internationale des prisonniers de guerre' (International Prisoners of War Agency) wordt geïnstalleerd in Geneve. Het bezoekt en helpt oorlogsgevangenen, en biedt hen de mogelijkheid te schrijven naar familie.

Nooit eerder was er een organisatie geweest die informatie en communicatie door deze vorm van berichtgeving had kunnen bestendigen tussen in oorlog zijnde naties. Het bouwt daarmee aan een internationaal netwerk van solidariteit. President is Gustave Ador.

Uiteindelijk krijgt het met de Diplomatieke Conferentie, georganiseerd door de Zwitserse regering van 1 tot 27 juli 1929 in

We hebben dan:

1e) 1864: Convention for the Amelioration of the Condition of the Wounded and Sick in Armies in the Field;

2e) 1906: Convention for the wounded, sick and shipwrecked members of armed forces at sea;

3e) 1929: Convention relative to the Treatment of Prisoners of War;

4e) 1949: Convention relative to civilian persons in time of war (Conventie inzake behandeling van burgers in oorlogstijd).

De Diplomatieke Conferentie besluit ook tot de opstelling van een Protocol. Eén daarvan betreft de bescherming van slachtoffers van niet-gewapende conflicten (Protocol II). Het wordt op

Bangladesh: 125 jaar Rode Kruis

8 juni 1977 ook door de VN aangenomen tijdens de 'Diplomatic Conference on the Reaffirmation and Development of Internatio-

Hongarije: 100 jaar Rode Kruis

nal Humanitarian Law applicable in Armed Conflicts'. En het wordt van kracht op 7 december 1978.

De Rode Kruis en Rode Halve Maan in de nieuwe tijd

Na de WO I, beschikt de Organisatie over talrijke hulpgoederen en personeel. Wat daarmee te doen? In april 1919 komen in Cannes op voorspraak van de Amerikaan Henry P. Davison, de Amerikaanse, Engelse, Franse, Italiaanse en Japanse Nationale Organisaties met het voorstel de activiteiten van het Rode Kruis ook gedurende vreedstijd verder te organiseren.

In mei 1919 wordt formeel het 'Rode Kruis en Rode Halve Maan Organisaties' opgericht in Parijs. Haar Secretariaat verhuist in 1939 naar Geneve. Tot dan kon men zich alleen richten op hulp aan oorlogsslachtoffers. Maar vanaf nu kon men alle energie en toewijding tevens concentreren op bevordering van gezondheidszorg, voorkomen van ziekten en epidemieën (tuberculose en malaria bv.) en hulp aan gebieden door natuurrampen getroffen.

Zoals eerder genoemd, kon de organisatie zich in tijd van oorlog (dus tussen staten) alleen richten op militaire oorlogsslachtoffers.

In 1921 heeft de 10e Internatio-

nale Conferentie plaats. Daar krijgt het ICCR dan het mandaat om ook hulpoperaties op te starten in geval van burgeroorlog, dus binnen één staat.

Het ICCR is nu in staat om hernieuwd hulp te geven aan de slachtoffers van de Russische Revolutie (1917-1922).

Bovendien wordt het ICCR bij deze Conferentie ook de moederorganisatie van alle activiteiten, van de hele Beweging, dus ook de activiteiten in vreedstijd. Daardoor kan het zowel lokale als internationale acties opzetten.

De Beweging omvat nu:

1) Het 'International Committee of the Red Cross' (ICCR);

VS: 100 jaar Rode Kruis

2) Het 'International Federation of Red Cross and Red Crescent Societies';

3) De 'National Societies of the Red Cross and Red Crescent'.

Finland 1946: Mi 320-3
rechts 322-3

Laatste nieuws: De Rode Diamant

Afgelopen september (2005) werd bekend dat Zwitserland een nieuw symbool wilde introduceren. Een symbool dat geen speciale religieuze, culturele of andere speciale kenmerken zou hebben. Het probleem was namelijk dat zowel het kruis (ge-

bruikt in de Christelijke wereld), als de halve maan (gebruikelijk in de Islamitische wereld) een obstakel vormden voor Israël om

zich bij de internationale federatie aan te sluiten. Al vanaf 1949 worstelt de gemeenschap met het probleem. Israël voerde het 'Magen David Adom' (de ster). Maar dit wordt in de Conventies van Geneve niet erkent.

Nu is er dan de introductie van de 'Rode Diamant'. Een vierkant op zijn punt. Het zou de weg openen voor Israël. Daarnaast is het plan dat de symbolen in combinatie kunnen worden gebruikt.

Max Molenaar

Belangrijkste referenties

1. Genève un lieu pour la paix; efforts, attempts and challenges - a few moments of a history [catalogue of the exhibition 'Geneva: a place for peace'], 2001;
2. The 1899 Hague Peace Conference, A. Eyffinger, Ch.8;
3. International Red Cross and Crescent Museum, Catalogus 2000